

پایش (ناظارت) تغییرات کاربری اراضی در زیرحوضه دروغ زن فارس با استفاده از * RS/GIS

پژوهش

دکتر منوچهر طبیبیان **
محمدجواد دادرast ***

کلمات کلیدی:

سامانه اطلاعات جغرافیایی، سنجش از دور، پایش، آمایش سرزمین، مدیریت سرزمین، استفاده پایدار از سرزمین، تغییرات کاربری اراضی.

چکیده:

علیرغم محدود بودن منابع آب و خاک، استفاده غیرمنطقی انسان از سرزمین بر این محدودیت، اثر دوچندانی داشته است. در این پژوهش با توجه به حساسیت اکوسیستم‌های منطقه (که جزء جنگلهای زاگرس می‌باشد)، نحوه استفاده از سرزمین در زیرحوزه دروغ زن در استان فارس در دو مقطع زمانی (سالهای ۱۳۶۹ و ۱۳۷۷) مورد بررسی قرار گرفت و کاربریهای اراضی، بین دو مقطع زمانی یاد شده، پایش گردید. برای این کار نقشه کاربریهای اراضی سال ۶۹ و ۷۷ با کمک نرم افزار «ایدریسی» با استفاده از داده‌های ماهواره لندست ۵ (سنجنده TM)، مربوط به همان سال تهیه شد. سپس این نقشه‌ها و نقشه آمایش سرزمین زیرحوزه دروغ زن (که قبلاً به روش تجزیه و تحلیل سیستمی تهیه شده بود)، با استفاده از نرم افزار وارد محیط GIS شده و پایگاه داده برای آن ایجاد گردید.

به منظور مقایسه کاربریهای موجود زیرحوزه با کاربریهای بهینه پیشنهادی، مدلی از نوع مدل‌های پردازشی (Process based Models) تهیه و به کمک این مدل و زبان پرس و جوی ساختاربندی شده (SQL) در GIS، وضعیت استفاده از سرزمین برای هر دو مقطع زمانی، معین و نقشه سازی گردید. مقایسه این نقشه‌ها نشان داد که استفاده «تاپایدار» از سرزمین در سال ۱۳۷۷ در بیش از نیمی از زیرحوزه نسبت به سال ۱۳۶۹ افزایش داشته و روند فزاینده مدیریت غیرمنطقی آن موجب تخریب محیط زیست و فقر بیشتر اهالی شده است.

* این پژوهش با انتبار معاونت پژوهشی دانشگاه تهران در دانشکده محیط زیست انجام گرفته است.

** دانشیار گروه آموزشی شهرسازی و برنامه ریزی منطقه‌ای، دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران.

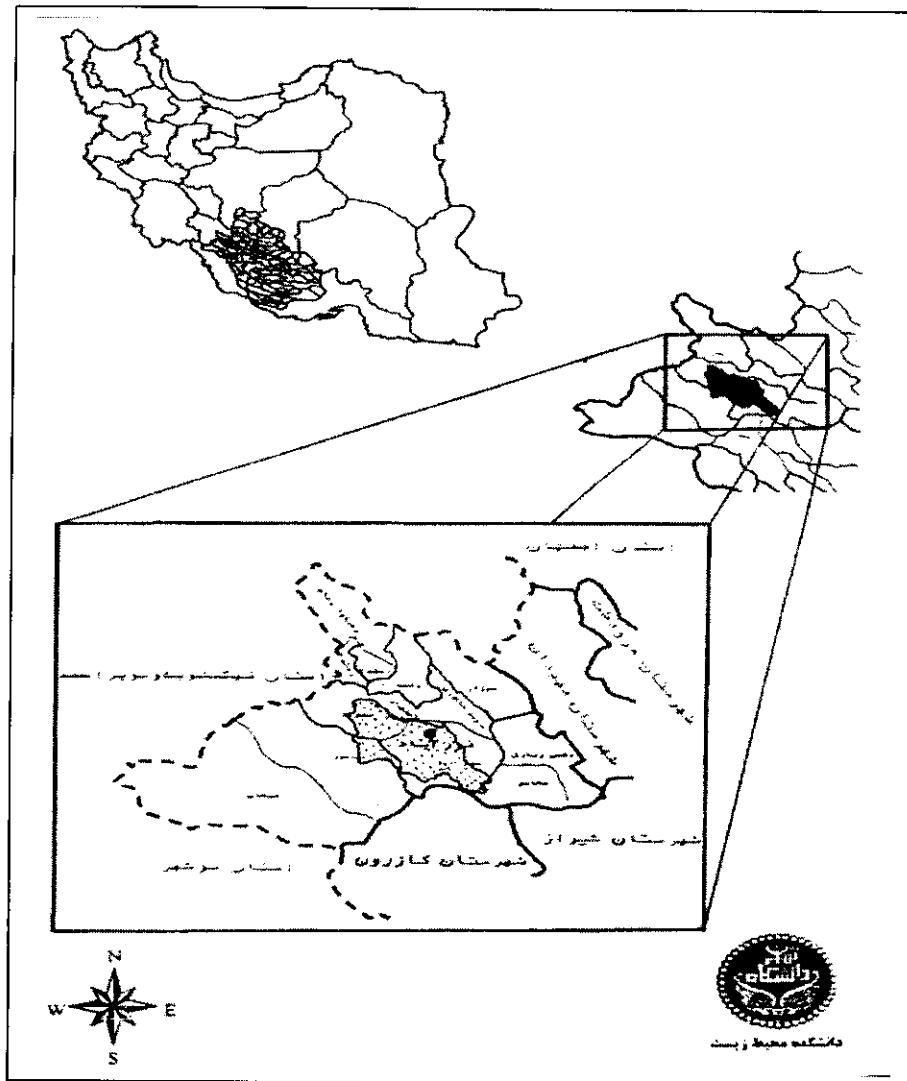
*** کارشناس ارشد برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست.

می‌گیرد. بیش از ۶۵٪ زیرحوزه کوهستانی و تپه‌ای می‌باشد و از نظر زمین‌شناسی و ژئومورفولوژی در زاگرس چین خورد قرار گرفته است و قسمت اعظم تشکیلات زمین‌شناسی زیرحوزه را آبرفتها، رسوبات جدید و سازندگانی بختیاری تشکیل می‌دهد. خاکهای منطقه دارای بافت سنگین تا خیلی سنگین می‌باشند که از مواد مادری آهکی به وجود آمده‌اند و مسئله شوری و قلیائیت در بخش اعظم منطقه وجود ندارد و پتانسیل فرسایش در اغلب مناطق زیرحوزه متوسط تا شدید می‌باشد. توان تولیدی مرانع از پتانسیل بسیار کمی برخوردار است. جنگلهای منطقه در وسعت زیادی از زیرحوزه تراکم اندکی (۲۵-۵٪) دارند که گواه تخریب زیاد و روند منفی افت محیط زیست منطقه می‌باشد.

۱- سرآغاز

۱-۱- معرفی منطقه مطالعاتی

زیرحوزه دروغ زن در شمال غربی استان فارس و در محدوده شهرستان ممسنی بین عرضهای جغرافیایی ۲۹ درجه و ۵۴ دقیقه تا ۳۰ درجه و ۱۳ دقیقه شمالی و طولهای جغرافیایی ۵۱ درجه و ۱۹ دقیقه تا ۵۱ درجه و ۴۶ دقیقه شرقی قرار گرفته است. نام زیرحوزه که از رودخانه دروغ زن (کفی) برگرفته شده از سرشاخه‌های رودخانه مروارید می‌باشد. این رودخانه پس از عبور از جنوب نورآباد و پیوستن رود بوان به آن به نام رودخانه مروارید به رودخانه فهلیان می‌پیوندد و بنابراین طبق تقسیم‌بندی طرح جامع آب کشور در حوزه آبریز «زهره» قرار

شکل شماره (۱-۱): موقعیت نسبی زیرحوزه دروغ زن در تقسیمات سیاسی - اداری کشور www.SID.ir

(Rescap, 1996), (Uboldi and Chuvieco, 1997) (Vanlier, et al. 1994)

۱-۱-۳- اهداف تحقیق

- برای رفع شکاف میان وضعیت موجود و مطلوب در جهت تحقق توسعه پایدار در منطقه مطالعاتی، اهداف زیر دنبال شد.
- بررسی وضعیت مدیریت سرزمین (در رابطه با کاربری اراضی) در منطقه که از طریق شناسایی میزان و شدت تعارضات و تفاوتات موجود، بین کاربریهای کنونی و کاربریهای بهینه در دو مقطع زمانی، یعنی سالهای ۱۳۶۹ و ۱۳۷۷ صورت می‌گیرد.
 - رتبه بندی مناطق مختلف محدوده مطالعاتی از نظر اولویت و ضرورت لحاظ کردن آنها در تصمیم گیریها بر اساس شدت سوء مدیریت یا ضعف مدیریت سرزمین جهت اقدامات کنترلی، حفاظتی و اصلاح مدیریت.
 - بررسی نقشی که فن اوریهای سنجش از دور و سامانه اطلاعات جغرافیایی می‌تواند در تعیین وضعیت مدیریت سرزمین، پایش تغییرات کاربری اراضی و بهبود سرعت و دقت فرایند داشته باشدند.

۲- روشهای

۱-۲- وسائل و مواد مورد استفاده

- تصاویر ماهواره لندست، سنجنده TM متعلق به منطقه مربوط به تاریخهای ۱۰ سپتامبر ۱۹۹۰ و ۱۲ ژوئن ۱۹۹۸
- نقشه‌های توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰۰ : ۱ سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح، سری K551 ، سال ۱۳۵۳، دو نقشه.
- عکسهای هوایی ۱:۴۰۰۰۰ : ۱ سازمان نقشه برداری کشور (سالهای ۱۳۷۲ و ۱۳۷۷)، ۲۸ قطعه.
- نقشه‌های توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ : ۱ سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح، سری K753 ، سال ۱۳۵۱، ۱۲ نقشه.
- نقشه‌آمایش سرزمین زیرحوزه دروغ زن (مطالعات نیمه تفضیلی زیرحوزه های جنگلی استان فارس، مهندسین

موقعیت زیرحوزه، در شکل ۱-۱ آمده است. مردم منطقه مسمنی اکثراً از نژاد «لر» با منشاء ایلیاتی هستند و در زیرحوزه دروغ زن نیز ایل مسمنی و سپس بویراحمد پراکنش دارند. ساکنین آبادیهای جلگه ای به زراعت آبی (گندم و برنج) و اغلب به شیوه دو کشتی اشتغال دارند و زراعت دیسم و دامداری در مراتب بعدی فعالیت‌ها قرار می‌گیرند.

هجوم به عرصه‌های جنگلی توسط دامداران و زارعین و تغییر کاربری کنونی اراضی که با قطع و ریشه کنی درختان و تخریب مرتع همراه بوده کاملاً محسوس است و بدترین نوع آمیختگی از نظر سازگاری بین کاربری‌ها (یعنی آمیزه‌های جنگل مرتع زراعت) در منطقه به شکل بازی وجود دارد.

۱-۲- ضرورت انجام تحقیق

جنگلهای زاگرس که منطقه مطالعاتی بخشی از آن می‌باشد، به لحاظ تنوع زیستی و حفظ ذخایر ژنتیکی از اهمیت خاصی برخوردار است. شرایط خاص فرهنگی، اجتماعی و اقلیمی حاکم در این منطقه و بافت و ساختار زندگی عشایری، اقتصاد مبتنی بر کشاورزی و دامداری سنتی و به تبع آن وابستگی معاش مردم به منابع طبیعی، مدیریت صحیح منابع طبیعی به منظور بهره برداری پایدار و درخور از این منابع را ضروری می‌سازد.

در این تحقیق از دو دسته منابع استفاده شده است. گروه اول منابعی است که در متن به آنها اشاره شده و گروه دوم دیگر منابع است. دیگر منابع استفاده شده عبارتند از: (آرنوف، اس، ۱۳۷۵)، (اخطراری، ۱۳۷۶)، (اکالاگان، ۱۳۷۸)، (ثایی نژاد، و فرجی سبکبار، ۱۳۷۸)، (دادراست، ۱۳۷۹)، (درویش صفت، ۱۳۷۷)، (زبیری و دالکی، ۱۳۷۳)، (زبیری و مجده، ۱۳۷۵)، (غایانوند، ۱۳۷۷)، (مخدوم، ۱۳۷۶)، (مخدوم، ۱۳۷۰)، (مهندسين مشاور جامع ایران، ۱۳۷۰)، (هارپر، ۱۳۷۵) و (Esri, 1993), (Esri, 1991), (Eastman, 1995), (Makhdoom, 1992), (Heit, and Shortridge, 1991), (Formaggio et al, 1992), (Salem, 1995).

سرزمین زیرحوزه دروغ زن به کاربری‌های زیر اختصاص یافته‌اند.

۱- گشاورزی: در سرزمینهای مستعد جهت انجام فعالیتهای کشاورزی اعم از زراعت آبی و دیسم، باغداری، زنبورداری، نوغانداری، مرغداری، آبزی پروری.

۲- مرتعداری: در سرزمینهای مستعد جهت انجام فعالیت مرتعداری.

۳- جنگلداری تجاری و حمایتی: جنگلداری تجاری در مکانهایی که توان طبقه ۴ دارند و در صورت تدوین و اجرای طرحهای جنگلداری می‌تواند جهت استفاده تجاری از چوب جنگل مورد استفاده قرار گیرد. جنگلداری حمایتی در مکانهایی عملی می‌شود که توان طبقه ۵ تا ۷ دارند.

۴- جنگلکاری و استفاده در خور از جنگلهایی که به روستاییان، عشایر و یا اجتماعاتی از روستاییان و عشایر طبق سیاستهای دولت در واگذاری عرصه منابع طبیعی به مردم واگذار می‌شود.

به منظور پایش تغییرات کاربری اراضی در زیرحوزه دروغ زن فارس و با موجود بودن نقشه آمایش سرزمین که بهترین کاربریها (که دربرگیرنده استفاده پایدار و با بازده اقتصادی و درخور از سرزمین است) را در منطقه ساماندهی می‌کند، در دو مقطع زمانی یعنی سال ۱۳۶۹ و سال ۱۳۷۷، نقشه کاربریهای سرزمین یعنی وضعیت موجود کاربریها تهیه گردید. سپس این نقشه‌ها با نقشه آمایش سرزمین مقایسه گردید تا مشخص شود در هریک از دو مقطع زمانی، کاربریهای موجود نسبت به کاربریهای بهینه پیشنهادی از چه وضعیتی برخوردارند. به عبارت دیگر در هر یک از دو مقطع زمانی مورد بررسی در مکانهای مختلف زیرحوزه، کاربریهای موجود با کاربریهای بهینه پیشنهادی، به چه میزان هماهنگی، ناهماهنگی و یا ناسازگاری دارند و در این دوره زمانی چه روندی طی شده است. شکل ۱-۲ فرایند کلی کار را در طول تحقیق نشان می‌دهد. به منظور تهیه نقشه کاربریهای اراضی از فن آوری سنجش از دور و جهت افزایش سرعت و دقت کار در بخش مقایسه و تحلیل، از فن آوری

مشاور جامع ایران) تهیه شده در سال ۱۳۷۰ با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰.

- نقشه کاربری اراضی زیرحوزه دروغ زن (مطالعات نیمه تفضیلی زیرحوزه های جنگلی استان فارس، مهندسین مشاور جامع ایران)، تهیه شده در سال ۱۳۶۹ با مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰.

- نرم افزار ایدریسی نسخه ۲: تحت ویندوز جهت انجام عملیات موردنیاز روی تصاویر ماهواره ای و تهیه نقشه کاربری اراضی.

- نرم افزار Arc Info 3-4-2 جهت رقومی سازی نقشه‌ها و آماده سازی لایه‌های حاصل از سنجش از دور و سپس انجام تجزیه و تحلیل های موردنظر.

- نرم افزار Arc View 3.0a، جهت تهیه خروجی‌های گرافیکی مطلوب و تشکیل جداول اطلاعاتی مطلوب از پایگاه داده.

- نرم افزار Excell 97، جهت انجام محاسبات آماری، رسم نمودارها، شکلها و نمودارها.

- نرم افزار Photoshop 5.5، جهت انجام بخشی از امور مربوط به تصاویر ماهواره ای و اجرای بهتر پردازش‌های گرافیکی موردنیاز.

۲-۲- روش تحقیق

در این تحقیق به منظور پایش تغییرات کاربری اراضی از نقشه آمایش سرزمین به عنوان مبنای جهت بررسی وضعیت کاربری اراضی استفاده گردید. این نقشه با روش تجزیه و تحلیل سیستمی برای زیرحوزه دروغ زن فارس بر اساس مطالعات نیمه تفضیلی شش زیرحوزه جنگلی استان فارس تهیه شده (مهندسين مشاور جامع ایران ۱۳۷۰) و کاربریهای بهینه پیشنهادی را برای یک دوره ۲۵ ساله ساماندهی کرده است.

در این نقشه پس از ارزیابی توان اکولوژیکی، بر اساس مدل‌های ویژه ارائه شده برای این منطقه از زاگرس (مخدوم، ۱۳۷۰) با توجه به عوامل اقتصادی - اجتماعی، مکانهای

شکل شماره (۱-۲): نمودار مرحله اجرایی و گامهای پیموده شده در این پژوهش

- کاربری بهینه پیشنهادی جنگلداری تجارتی و کاربری موجود زراعت یا زراعت آمیخته با جنگل مرتع.

خلاصه مدل مقایسه کاربری‌های موجود با کاربری بهینه پیشنهادی برای زیرحوزه دروغ زن فارس در ماتریس زیر بیان شده است:

آمایش (کاربری‌های بهینه)

زنگنه	باغ	مرتع	زنگنه	مرتع	زنگنه	زنگنه	زنگنه
زنگنه							
زنگنه							
زنگنه							
زنگنه							

+ : کاربری کنونی با کاربری بهینه « هماهنگ » است ← استفاده از سرزمین « پایدار » است.

0 : کاربری کنونی با کاربری بهینه « ناهمانگ » است ← استفاده از سرزمین « پایدار » مشروط است.

- : کاربری کنونی با کاربری بهینه « ناهمانگ » است ← استفاده از سرزمین « ناپایدار » است.

بر اساس این مدل تصمیم‌گیری و با رویه‌هم اندازی نقشه‌های کاربری موجود و کاربری بهینه پیشنهادی در هر یک از مقطع زمانی ۱۳۶۹ و ۱۳۷۷ برای زیرحوزه دروغ زن و با استفاده از زبان پرس و جوی ساختاربندی شده (SQL) در محیط GIS، مکانهایی که کاربری‌های موجود در آنها با کاربری بهینه پیشنهادی در الگوی آمایش سرزمین هماهنگ، ناهمانگ و ناسازگار بود، برای دو مقطع زمانی ۶۹ و ۷۷ مشخص و نقشه سازی گردید تا وضعیت کاربری زمین یا مدیریت سرزمین در هر یک از دو مقطع زمانی در مکانهای مختلف منطقه مطالعاتی مشخص و سپس مقایسه گردد. بر اساس آنکه در هر مکان کاربری موجود با کاربری بهینه پیشنهادی در الگوی آمایش، هماهنگ، ناهمانگ یا ناسازگار باشد، یکی از سه حالت زیر در

سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) استفاده گردید. جهت انجام مقایسه نیز، یک مدل پردازشی^(۱) برای منطقه تهیه شد. به منظور مقایسه کاربری‌های موجود اراضی نسبت به کاربری‌های بهینه پیشنهادی بر اساس فهرست کاربری‌های سازگار با هم و به کمک مدل‌های اکولوژیک ایران، ویژه زاگرس (مخدوم، ۱۳۷۰) مدلی از نوع مدل‌های پردازشی جهت مقایسه برای منطقه مورد مطالعه، به شرح زیر تهیه گردید تا بر اساس آن وضعیت کاربری‌های موجود در مقایسه با کاربری‌های بهینه پیشنهادی برای دو مقطع زمانی ۶۹ و ۷۷ در محیط GIS نقشه سازی گردد:

۱- کاربری موجود با کاربری بهینه « هماهنگ » است. در یکی از حالات زیر:

- کاربری بهینه پیشنهادی کشاورزی و کاربری موجود، زراعت یا باغداری.

- کاربری بهینه پیشنهادی مرتعداری و کاربری موجود مرتع.

۲- کاربری بهینه پیشنهادی کشاورزی و کاربری موجود مرتع:

- کاربری بهینه پیشنهادی کشاورزی و کاربری موجود مرتع، آمیزه جنگل و مرتع و یا زراعت آمیخته با جنگل و مرتع.

- کاربری بهینه پیشنهادی مرتعداری و کاربری موجود باغ، زراعت، زراعت آمیخته با جنگل و مرتع و یا آمیزه جنگل و مرتع.

۳- کاربری موجود با کاربری بهینه « ناسازگار » است. در یکی از حالات زیر:

- کاربری بهینه پیشنهادی جنگلهای تجارتی و کاربری آمیزه جنگل و مرتع.

- کاربری بهینه پیشنهادی جنگلداری حمایتی و کاربری موجود زراعت، زراعت آمیخته با جنگل و مرتع، مرتع و یا آمیزه جنگل مرتع.

- کاربری بهینه پیشنهادی جنگلداری تجارتی و کاربری موجود زراعت، زراعت آمیخته با جنگل و مرتع، مرتع و یا آمیزه جنگل مرتع.

- در ۳۳٪ از مکانهای زیرحوزه دروغ زن، وضعیت استفاده از سرزمین «پایدار مشروط» است و کاربریهای موجود با کاربریهای بهینه پیشنهادی، «ناهمانگ» است.
- تنها در ۱۶٪ از مکانهای زیرحوزه وضعیت استفاده از سرزمین «پایدار» است و کاربریهای موجود با کاربریهای بهینه پیشنهادی «همانگ» می باشد.
- بیشترین استفاده ناپایدار از سرزمین مربوط به عرصه های آمیخته جنگل و مرتع است که باید به جنگلداری حمایتی اختصاص داشته باشد.
- مقایسه درصد انواع کاربریهای موجود با کاربریهای بهینه پیشنهادی در سال ۱۳۶۹ در شکل ۱-۳ و جدول ۳-۱ آمده است.

وضعیت استفاده از سرزمین جاری خواهد بود:

حالت اول؛ وضعیت استفاده از سرزمین «ناپایدار» است.

حالت دوم؛ وضعیت استفاده از سرزمین «پایدار مشروط» است.

حالت سوم؛ وضعیت استفاده از سرزمین «پایدار» است.

۳- نتایج و یافته های تحقیق

نقشه وضعیت استفاده از سرزمین در سالهای ۱۳۶۹ و ۱۳۷۷ و مقایسه آنها با یکدیگر نتایج زیر را بدست داد.

۱- نتایج بدست آمده در مقطع زمانی ۱۳۶۹

- در ۵۱٪ از مکانهای زیرحوزه دروغ زن وضعیت استفاده از سرزمین «ناپایدار» است و کاربریهای موجود با کاربریهای بهینه پیشنهادی، «ناسازگار» است.

جدول شماره (۱-۳): مساحت (هکتار) انواع کاربریهای موجود در مقایسه با کاربریهای بهینه پیشنهادی (آمیش) سال ۱۳۶۹

جمع	جنگلداری تجاری	مرتعداری	جنگلداری حمایتی	کشاورزی	
79.88	0	79.88	0	0	باغ
18287.25	299.77	5575.9	2503.19	9908.39	زراعت
3435.39	1506.68	1262.4	617.57	48.74	جنگل - زراعت - مرتع
2252.12	0	1094.87	1003.79	153.46	مرتع
44966.65	5734.96	7842.47	29301.25	2087.97	جنگل - مرتع
69021.29	7541.41	15855.52	33425.8	12198.56	جمع

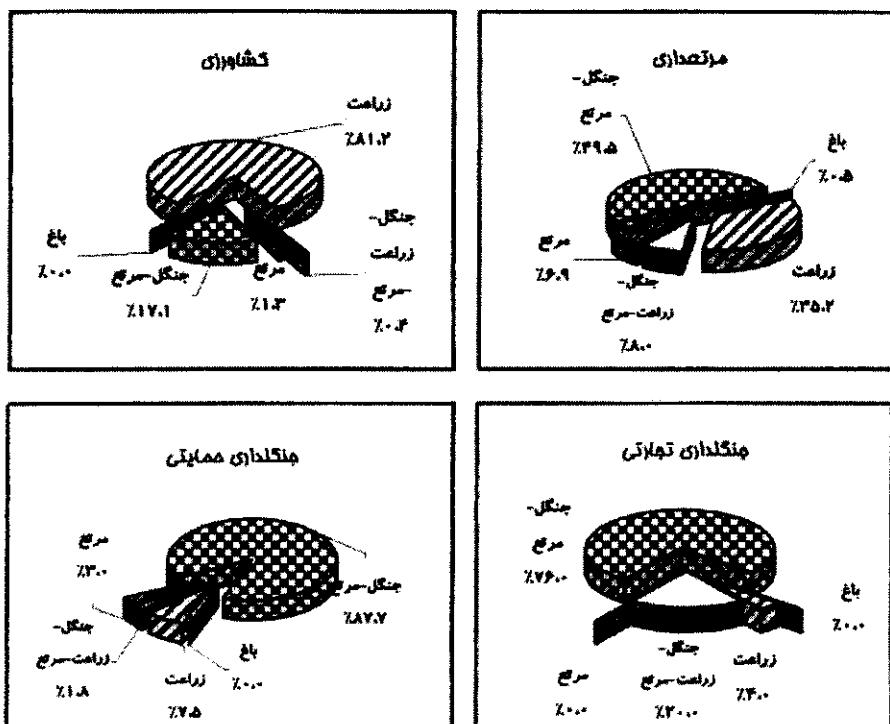
۲- نتایج بدست آمده در مقطع زمانی ۱۳۷۷

- بیشترین استفاده ناپایدار از سرزمین مربوط به عرصه های آمیخته جنگل و مرتع است که باید به جنگلداری حمایتی اختصاص داشته باشد.

مقایسه درصد انواع کاربریهای موجود با کاربریهای بهینه پیشنهادی در سال ۱۳۷۷ در شکل ۲-۳ و جدول ۲-۲ آمده است.

- در ۵۹٪ از مکانهای زیرحوزه دروغ زن، وضعیت استفاده از سرزمین «ناپایدار» است.

- در ۲۳٪ از مکانهای زیرحوزه دروغ زن، وضعیت استفاده از سرزمین «پایدار» است.
- تنها در ۱۸٪ از مکانهای زیرحوزه، وضعیت استفاده از سرزمین «پایدار» است.

شکل شماره (۱-۳): مقایسه انواع کاربریهای موجود با کاربریهای بهینه پیشنهادی (آمیش) – سال ۱۳۶۹ (آمیش) – سال ۱۳۷۷ (آمیش)

جدول شماره (۲-۳): مساحت (هکتار) انواع کاربریهای موجود در مقایسه با کاربریهای بهینه پیشنهادی (آمیش)
سال ۱۳۷۷

جمع	جنگلداری تجاری	مرتعداری	جنگلداری حمایتی	کشاورزی	
103.52	0.00	82.00	21.52	0.00	باغ
21543.04	430.43	6637.10	3205.40	11270.11	زراعت
3348.61	1441.00	1237.25	627.67	42.69	جنگل - زراعت - مرتع
2172.78	0.00	1016.90	1104.50	51.38	مرتع
41853.34	5669.98	6882.27	28466.71	834.38	جنگل - مرتع
69021.29	7541.41	15855.52	33425.80	12198.56	جمع

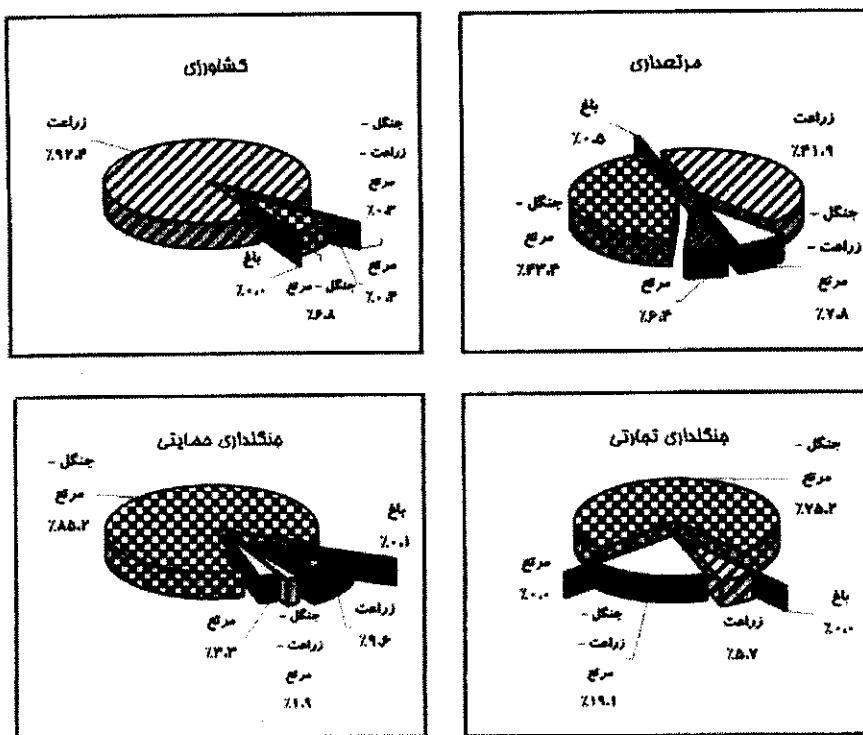
افزایش سطح کشاورزی، در اراضی مستعد این کاربری بوده است.

- استفاده «پایدار مشروط» از اراضی از ۳۳٪ در سال ۱۳۶۹ به ۲۳٪ در سال ۱۳۷۷ کاهش یافته که به طور عمده ناشی از افزایش سطح کشاورزی در آمیزه های جنگل و مرتع مستعد جنگلداری (-) بوده است. در نتیجه مرتعداری در آمیزه های جنگل و مرتع (۰) کاهش یافته

۳-۳- مقایسه بین دو مقطع زمانی ۱۳۶۹ و ۱۳۷۷

- استفاده «نایابدار» از اراضی از ۵۱٪ در سال ۱۳۶۹ به ۵۹٪ در سال ۱۳۷۷ رسیده است. که عمدتاً به دلیل افزایش سطح کشاورزی در مناطق مستعد جنگلداری حمایتی و تجاری بوده است.

- استفاده «پایدار» از اراضی از ۱۶٪ در سال ۱۳۶۹ به ۱۸٪ در سال ۱۳۷۷، رسیده است که بیشتر مربوط به

شکل شماره (۲-۳): مقایسه انواع کاربریهای موجود با کاربریهای بهینه پیشنهادی (آمایش) - سال ۱۳۷۷

مقایسه وضعیت استفاده از سرزمین در دو مقطع زمانی در شکل ۴ و جدول ۳-۳ آمده است.

جدول شماره (۳-۳): مقایسه درصد و مساحت (هکتار) سه نوع وضعیت استفاده از سرزمین

بین سالهای ۱۳۶۹ و ۱۳۷۷ در زیرحوزه دروغ زن

درصد ۱۳۷۷	درصد ۱۳۶۹	مساحت ۱۳۷۷	مساحت ۱۳۶۹	
59	51	40945.8	35306.7	نایدار
23	33	15788.6	22776.5	پایدار مشروط
18	16	12287.0	10938.3	پایدار
100	100	69021.4	69021.4	کل

و از طرفی با افزایش سطح کشاورزی در اراضی مستعد که قبلاً کشاورزی انجام نمی شده (+) چراً دام در اراضی مستعد کشاورزی (۰) نیز کاهش یافته است. فعالیت کشاورزی دلیل عدمه بالا بودن درصد استفاده پایدار مشروط در دو مقطع زمانی می باشد.

- تغییرات کاربری اراضی در محدوده مورد بررسی، چندان محسوس نمی باشد. تغییرات اندکی به شکل تبدیل مراعع (و غالباً در حاشیه اراضی زراعی قدیمی) به زراعت، دیده می شود که حکایت از تاخت و تاز به عرصه مراعع دارد. در بخش‌های کوچکی نیز (در حاشیه اراضی زراعی و قدیمی) عرصه های جنگل مرتع به زراعت تغییر کاربری داده اند که نشان از هجوم به عرصه های جنگلی دارد.
- در شرق شهرستان نورآباد، تبدیل اراضی مرتع مستعد به زمینهای کشاورزی به شکل محسوسی انجام شده است که به دلیل اسکان عشایر در این منطقه می باشد.

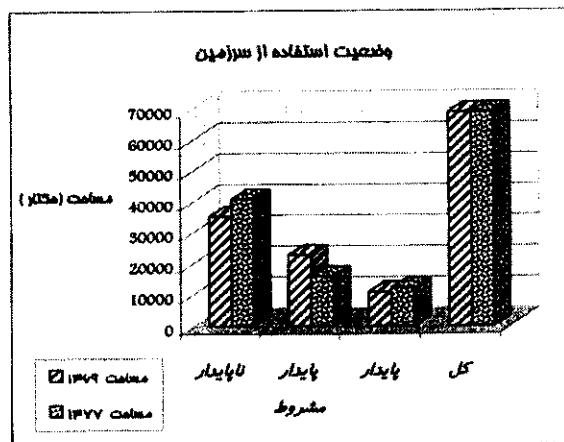
بوده است که این تبدیل کاربری غالباً در اراضی مستعد جنگلداری حمایتی رخ داده و افزایش سطوح استفاده «نایابیدار» از اراضی را سبب گردیده است. با این وجود در هر دو مقطع زمانی بیشترین استفاده «نایابیدار» از سرزمین به دلیل چرای دام در آمیزه‌های جنگل و مرتع می‌باشد.

این تحقیق نشان می‌دهد استفاده «پایدار مشروط» از سرزمین از ۳۳٪ سطح کل زیرحوزه در سال ۱۳۶۹، به ۲۳٪ در سال ۱۳۷۷ کاهش یافته است. یعنی در سال ۱۳۷۹ در سطح بیشتری از زیرحوزه کاربری‌های موجود با کاربری‌های بهینه پیشنهادی، از «هماهنگی» برخوردار شده اند که این کاربری‌ها در صورت اعمال مدیریت، پایدار خواهند بود. این کاهش غالباً به دلیل توسعه کشاورزی در زمینهای مستعد کشاورزی و کاهش سطوح استفاده «ناهمانگی» از اراضی، رخ داده است. در هر دو مقطع زمانی بیشترین سطح استفاده «پایدار مشروط» از سرزمین مربوط به کاربری کشاورزی در زمینهای مستعد مرتبط دارد و می‌باشد که بین دو مقطع زمانی افزایش یافته است.

نکته قابل تأمل این است که در مکانهایی از زیرحوزه که مستعد کشاورزی تشخیص داده شده اند، بخشی از زمینهای بلااستفاده مانده اند که این امر به دلیل فقر اهالی و نبود امکان سرمایه گذاری در بخش کشاورزی برای مردم در این منطقه محروم می‌باشد (البته بین دو مقطع زمانی این گونه مناطق کاهش نسبی اندکی یافته اند).

چرای بسیاری و بسیار نامه دام در مکانهای مستعد جنگلداری حمایتی (که در هر دو مقطع زمانی در بخش‌های وسیعی از زیرحوزه در جریان است) عامل اصلی تخریب محیط زیست و نایابدی اندوخته‌های جنگلی منطقه می‌باشد. همین موضوع در مورد مناطق مستعد جنگلداری تجاری نیز صدق می‌کند.

متاسفانه عدم تدوین و اجرای طرح‌های جامع (یا اجرایی) جنگلداری در قالب فرایند آمایش سرزمین برای مکانهایی که مستعد جنگلداری تجاری و حمایتی می‌باشند و نبود یک طرح جامع سامان یافته برای منطقه سبب شده، اندوخته‌های ارزشمند

شکل شماره (۳-۴): مقایسه وضعیت کاربری‌های اراضی در دو مقطع زمانی ۶۹ و ۷۷

۴- بحث و نتیجه گیری

مطالعه حاضر نشان می‌دهد در هر دو مقطع زمانی مورد بررسی، در بخش‌های وسیعی (بیش از ۵۰٪) از زیرحوزه دروغ زن کاربری‌های موجود با کاربری بهینه «ناسازگار» است و استفاده از سرزمین «نایابیدار» می‌باشد. استفاده نایابیدار از سرزمین در سال ۱۳۶۹ نسبت به سال ۱۳۷۷، ۸٪ افزایش یافته است که این بیشتر به دلیل تبدیل آمیزه‌های جنگل مرتع (که مستعد جنگلداری حمایتی و تجاری بوده اند) به کاربری کشاورزی بوده است.

عمده استفاده نایابیدار از سرزمین در هر دو مقطع زمانی به چرای بسیاری دام در آمیزه‌های جنگل مرتع (که در آمايش سرزمین غالباً به جنگلداری تجاری و حمایتی اختصاص داده شده اند) مربوط می‌شود و این موضوع در مورد چرای بسیاری دام در مناطق مستعد جنگلداری حمایتی بیشتر صدق می‌کند.

عمده ترین تغییرات کاربری در منطقه مطالعاتی مربوط به تبدیل زمین به اراضی کشاورزی است که از ۲۶/۵٪ سطح کل زیرحوزه در سال ۱۳۶۹ به ۳۱٪ سطح کل زیرحوزه در سال ۱۳۷۷، افزایش یافته است و غالباً در آمیزه‌های جنگل مرتع و بویژه حاشیه‌های اراضی زراعی قدیمی روی داده است. این امر به دلیل افزایش سود فعالیت‌های کشاورزی در سالهای اخیر

چشم می خورد.

بازدهی پایین فعالیت های کشاورزی به دلیل بی برنامگی و آشفتگی استفاده از سرزمین، چرای بی رویه دام و تضعیف مراتع، تخریب جنگل و مرتע همچنان در منطقه در جریان است. با وجودی که برنامه ریزی استراتژیک این زیرحوزه در قالب فرآیند آمایش سرزمین در سال ۱۳۷۰ انجام شده است، هنوز برنامه های جامع برای منطقه تهیه نگردیده و وضعیت نابسامان محیط زیست منطقه همچنان پا بر جاست.

در جنگلهای عشایری و روستایی منطقه که باید به جنگلداری حمایتی اختصاص می یافتد، هیچ اثری از جنگلکاری دیده نمی شود و استفاده غیر معقول از این جنگلها به صورت چرای دام و قاچاق چوب، سوخت و تعرض زار به آن ادامه دارد. در اندوخته های جنگل تجاری که با اجرای طرحهای جنگلداری می تواند منبع درآمد مناسبی برای اهالی باشد، همچنان چرای دام و تبدیل اراضی در جریان است و این سرمایه های ملی در حال تخریب و نابودی هستند.

این مطالعه نشان داد استفاده از GIS به دلیل انجام پرس و جوهای مبتنی بر هدف و در قالب مدل، کار را بسیار آسان، سریع و دقیق می نماید و تهیه انواع خروجی های مطلوب (که حاصل انواع پرس و جوها می باشد) به شکل نقشه و جداول با کیفیت مطلوب را در حداقل زمان و با دقت بالا، امکان پذیر می سازد. GIS همچنین با قابلیت تعریف مدل برای آن، انجام تحلیل های مکانی و غیر مکانی را بسیار ساده و سریع می نماید. استفاده از داده های ماهواره ای با توجه به ویژگی این داده ها و پیشرفت های سریع فن آوری سنجش از دور می تواند در زمینه برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست و نیز پایش وضعیت محیط زیست، بسیار مؤثر و مفید باشد و اطلاعات ارزشمندی را در اختیار کاربران قرار دهد. در تحقیق حاضر مشخص گردید تفسیر هیبرید تصاویر ماهواره ای در منطقه مورد مطالعه (که کاربریها غالباً امیخته می باشد و مقیاس مورد مطالعه ۱:۱۰۰۰۰۰ است) می تواند کارآیی خوبی داشته و مورد استفاده قرار گیرد. حاصل کلی این تحقیق به صورت نقشه های وضعیت

جنگلی در این منطقه دستخوش پسرفت زیست محیطی شوند و نداشتن طرحهای جامع کشاورزی باعث گردیده هنوز روشهای سنتی و قیمتی کشاورزی نظریه ایاری سنتی و بومی کم بازده، شخم زمین با استفاده از احشام در منطقه مشاهده گردد و علیرغم قابلیت های زراعت آبی، به دلیل نبود سرمایه کافی، زراعت به صورت دیم و با روشهای بدوي کشاورزی انجام شود و انسان مورد «بهره کشی» قرار گیرد. همین موضوع سبب کاهش جمعیت روستاها و افزایش جمعیت شهری در منطقه گردیده است.

اسکان بدون برنامه عشایر سبب تغییر کاربری اراضی از مرتع به زراعت های کم بازده، که با استفاده از روشهای سنتی انجام می شود، گردیده است.

این تحقیق نشان داد استفاده «پایدار» از اراضی فقط ۰.۲٪ افزایش داشته است که مربوط به توسعه اراضی کشاورزی در مناطق مستعد بوده است.

استفاده پایدار از سرزمین در هر دو مقطع زمانی، عمدتاً مربوط به مکانهایی است که مستعد کشاورزی بوده و در آنها کشاورزی انجام می گیرد. همچنین استفاده مرتعداری در سرزمینهای مستعد مرتعداری در بخشهای کوچکی از زیرحوزه (۱/۵٪ کل زیرحوزه) قابل مشاهده است.

نباید فراموش کرد که استفاده پایدار و درخور از مکانهای مناسب مرتعداری نیز مستلزم اجرای طرحهای مرتعداری، تنظیم برنامه زمانی چرای دام و بر اساس ظرفیت مراتع می باشد. در مجموع با در نظر گرفتن تغییرات اندکی که در کاربری اراضی بین سالهای ۱۳۶۹ و ۱۳۷۷ رخ داده است، وضعیت استفاده از سرزمین در زیرحوزه دروغ زن، بسیار نگران کننده است. همین ثبات نسبی کاربری های اراضی با توجه به وضعیت استفاده از سرزمین (۵۹٪ ناپایدار و ۲۳٪ پایدار مشروط و تنها ۱۸٪ پایدار)، گواه این مطلب است که هنوز در منطقه وضعیت نابسامان محیط زیست حاکم است.

وجود کاربریهای ناسازگار و آمیزه های جنگل و مرتع و زراعت که بدترین نوع سازگاری است همچنان در منطقه به

مستعد مرتعداری نیز صدق می‌کند.

یادداشتها

1- Process-based model

منابع مورد استفاده

- آرنوف، اس. ۱۳۷۵. سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی (ترجمه مدیریت سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی سازمان نقشه برداری کشور، چاپخانه سازمان نقشه برداری کشور).
- اخطاری، ح. ۱۳۷۶. کاربرد و مقایسه دو روش رویهم گذاری نقشه‌ها و ماتریس در ارزیابی پیامدهای زیست محیطی سد ستارخان و شبکه آبیاری و زهکشی آن. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران.
- آکالاگان، جی. آر. ۱۳۷۸. کاربری زمین - اثر متقابل اقتصاد، اکولوژی و هیدرولوژی (ترجمه دکتر منوچهر طبیبیان). انتشارات دانشگاه تهران. ۲۸۴ ص.
- ثانی نژاد، ح و فرجی سبکبار، ح. ۱۳۷۸. کاربرد GIS با استفاده از Arc/Info در برنامه ریزی شهری و منطقه‌ای. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- دادرast، م. ج. ۱۳۷۹. معیارهای انتخاب یک نرم افزار GIS مناسب. نشریه علمی - فنی شهر، شماره ۳۵: ۶۴-۵۹.
- درویش صفت، ع. ۱۳۷۷. سنجش از دور. جزءه درسی کارشناسی ارشد. دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.
- زبیری، م. و دالکی، الف. ۱۳۷۳. اصول تفسیر عکس‌های هوایی با کاربرد در منابع طبیعی. انتشارات دانشگاه تهران. چاپ ششم، ۳۲۳ ص.
- زبیری، م. و مجده، ع. ۱۳۷۵. آشنایی با فن سنجش از دور و کاربرد در منابع طبیعی. انتشارات دانشگاه تهران. ۳۱۷ ص.
- غیاثوند، غ. ۱۳۷۷. تهیه نقشه تغییرات کاربری اراضی با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای چند زمانه (مطالعه موردی جنوب تهران). پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس.

استفاده از سرزمین در دو مقطع زمانی ۱۳۶۹ و ۱۳۷۷ می‌باشد. مناطقی که در کلاس استفاده «نایاب‌دار» از اراضی قرار دارند نسبت به سایر مناطق بایستی برای مدیران و برنامه‌ریزان در تصمیم‌گیریها از اولویت ویژه برخوردار شوند که از نظر زیست محیطی نیازمند توجه خاص می‌باشد.

مناطقی که در گروه استفاده «پایدار مشروط» قرار دارند نیازمند اقدامات پیشگیرانه و حفاظتی هستند تا به گروه «پایدار» تبدیل شوند در غیر این صورت به گروه استفاده «نایاب‌دار» تبدیل خواهند شد.

نتیجه کلی این پژوهش که شامل پایش تغییرات کاربریها (مدیریت اراضی) در زیرحوزه می‌باشد و از مقایسه بین دو مقطع زمانی حاصل گردیده است نشان دهنده روند فزاینده و نومیدکننده استفاده غیرمنطقی از سرزمین در محدوده مطالعاتی و افزایش میزان استفاده نایاب‌دار از اراضی در دوره زمانی مورد بررسی می‌باشد.

همانگونه که قبلاً توضیح داده شد مهمترین بخش استفاده نایاب‌دار از اراضی منطقه مربوط به چرای دام در مکانهای مستعد چنگلداری (حمایتی و تجاری) می‌باشد و پایش انجام شده در این پژوهش برای آن اختلاف زیادی بین دو مقطع زمانی نشان نمی‌دهد، اما هنوز به عنوان مهمترین مشکل منطقه مطرح است که باید در اولویت خاصی قرار گیرد و در مورد آن به طور اساسی چاره اندیشی شود.

مهتمرین بخش استفاده پایدار مشروط از اراضی در منطقه مربوط به کشاورزی در مناطق مستعد مرتعداری است که پایش انجام شده افزایش معنی داری بیش از دو مقطع زمانی برای آن نشان می‌دهد و این مسئله به نوبه خود توجه ویژه‌ای را طلب می‌کند. بالاخره نباید فراموش کرد که در مناطقی که استفاده پایدار از اراضی در جریان است و بیش از همه مربوط به فعالیت کشاورزی در زمینهای مستعد کشاورزی می‌باشد (پایش انجام شده بین دو مقطع هر چند افزایش اندکی را نشان داد) قطعاً با اعمال مدیریت صحیح می‌توان از پتانسیلها به شکل شایسته‌تری استفاده کرد و همین موضوع در مورد مرتعداری در سرزمینهای

- Salem, B.B. 1995. Detection of land cover classes in agroecosystem of northern Egypt by remote sensing. *Int. J. Remote Sensing*, 16, 14: 2581-2594.
- Uboldi, J. A. Chuvieco, E. 1997. Using remote sensing and GIS to assess current land management in the valley of the Colorado river, Argentina. *ITC Journal* 1997-2: 160-164.
- Vanlier, H.M. et. al. 1994. Sustainable Land Use Planning. Elsevier science B. V. Netherlands.
- مخدوم، م. ۱۳۷۰. کاربرد نرم افزار LUPIS برای ساماندهی کاربریها در طرح ریزی کالبدی منطقه ای. مجموعه مقالات کنفرانس بین المللی طرح ریزی کالبدی (ملی و منطقه ای). مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران.
- مخدوم، م. ۱۳۷۶. آمیش سرزمین شش زیرحوزه جنگلی استان فارس. رهنمودی برای برنامه ریزی استراتژیک زاگرس. محیط شناسی، شماره ۱۹: ۴۱-۵۱.
- مهندسین مشاور جامع ایران، ۱۳۷۰. مطالعات نیمه تفصیلی حوزه های جنگلی فارس، گزارش شماره ۹: ۱-۹.
- هاربر، دی. ۱۳۷۵. سنجش از دور (ترجمه مرتضی قادری). مرکز نشر دانشگاهی تهران.
- Eastman, J. R. 1995. Idrisi for Windows user's guide Version 2.0. Claklabs for cartographic technology geographic analysis. Clark University. Worcester, MA. USA.
- Environmental Systems Research Institute. Inc (ESRI). 1991. PC Arc Info quick reference guide. Redlands, California. USA.
- ESRI. 1993. Understanding GIS the Arc Info method (workstation). Redlands. USA.
- Formaggio, A. R. et. al. 1992. Geographic Information Systems for mapping land use suitability and adequacy of land use rate. *Revista Brasileria de ciencia do solo*, 16,2: 249-256.
- Heit, M. Shortridge A. 1991. GIS Application in Natural Resources. GIS world Inc. USA.
- Makhdom, M.F. 1992. Environmental unit: an arbitrary ecosystem for land evaluation. *J. AGEE*. 41: 209-214.
- Regional Space Application Programme (RESCAP). Economic and social commission for Asia and Pacific, United Nations, 1996. Manual on GIS for planners and decision makers.